

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 2015 / 1456
Datum van uitspraak 22 mei 2015
Rolnummer 2014/AB/552

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000187248-0001-0011-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

CROWN WORLDWIDE BVBA, met maatschappelijke zetel te 1931 BRUCARGO, Building 748,
appellante,
vertegenwoordigd door mr. DECLERCK Ilse, advocaat, loco mr. BUELENS Vicky, advocaat te
2950 KAPELLEN (ANTW.), Lijsterbeslaan 8

tegen

S
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. THIJS Charlotte, advocaat, loco mr. SCHEYS Veerle, advocaat te
3500 HASSELT, Kolonel Dusartplein 34 bus 1

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 14-03-2014 door de arbeidsrechtbank Brussel, 23e kamer (A.R. 12/10362/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 26 mei 2014,
- de conclusies voor de appellante,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 24 april 2015, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN

Mevrouw S trad op 1 juli 2008 in dienst van de BVBA Maertens Art Packers & Shippers BVBA, later John Nurminen Prima BVBA, thans Crown Worldwide BVBA (hierna genoemd de BVBA), als bediende – expéditeur, met schriftelijke arbeidsovereenkomst van 14 april 2008.

Met brief van 27 maart 2012, door de BVBA op dezelfde datum ondertekend voor ontvangst, beëindigde mevrouw S de arbeidsovereenkomst met een opzeggingstermijn van 6 weken, die een aanvang nam op 1 april 2012. De laatste dag van tewerkstelling was 11 mei 2012.

Vervolgens trad mevrouw S als expéditeur in dienst van de BVBA Mobull.

Met aangetekende brief van 22 mei 2012 verweet de raadsman van de BVBA aan mevrouw S dat deze daden van oneerlijke concurrentie had verricht en vorderde zij betaling van een schadevergoeding van 15.000,00 euro. Tevens vorderde de raadsman van de BVBA dat mevrouw Smets de oneerlijkheden onmiddellijk zou staken.

Met aangetekende brief van 11 juni 2012 antwoordde mevrouw S dat de aantijgingen en argumenten van de BVBA ongegrond en weinig onderbouwd waren en vorderde zij betaling door de NV van het vakantiegeld einde dienst, het loon voor de prestaties in mei 2012, een pro rata eindejaarspremie 2012 en de betaling van de kosten eigen aan de werkgever over de volledige duur van de arbeidsovereenkomst.

Met brief van 29 juni 2012 betwistte de raadsman van mevrouw S dat deze zich schuldig zou gemaakt hebben aan oneerlijke concurrentie of aan het bekendmaken van vertrouwelijke gegevens, en tevens dat zij klanten zou hebben aangesproken om met haar mee te gaan naar haar nieuwe werkgever. Tevens herhaalde zij de vorderingen die mevrouw S reeds zelf had gesteld in haar brief van 11 juni 2012.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met verzoekschrift op tegenspraak, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank te Brussel op 13 augustus 2012, vorderde mevrouw S betaling door de BVBA van:

4.787,95 euro	totaal netto nog verschuldigd loon voor de maand mei 2012, de eindejaarspremie en het vakantiegeld einde dienst
4.600,00 euro	achterstallige onkostenvergoedingen voor de periode van 1 juli 2008 tot 11 mei 2012

Te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intrest op de overeenstemmende bruto bedragen, zijnde 1.046,01 euro loon voor de maand april (lees) mei 2012, 891,05 euro eindejaarspremie en 7.092,56 euro vakantiegeld einde dienst, alsook op de gevorderde achterstallige onkostenvergoedingen.

Zij vorderde tevens de veroordeling van de BVBA tot de kosten van het geding, aan haar zijde bepaald op 990,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

Met conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 28 januari 2013, breidde mevrouw S haar vordering uit en vorderde zij ecocheques voor het jaar 2012. Zij specificeerde verder dat de gevorderde intresten betrekking hadden op de periode van 12 mei 2012 tot de datum van algehele betaling.

b.-

Met conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 23 november 2012, stelde de BVBA een tegeneis en vorderde zij betaling door mevrouw S van 15.000,00 euro; ondergeschikt vorderde zij dit bedrag te compenseren met de vordering van mevrouw Smets.

c.-

Met vonnis van 14 maart 2014 verklaarde de arbeidsrechtbank de hoofd- en de tegenvordering ontvankelijk.

Zij verklaarde de hoofdvordering gegrond en veroordeelde de BVBA tot betaling aan mevrouw S van volgende bedragen:

1.046,01 euro	bruto loon voor mei 2012
---------------	--------------------------

891,05 euro	bruto pro rata eindejaarspremie
7.092,56 euro	bruto vakantiegeld einde dienst
4.600,00 euro	netto achterstallige onkostenvergoedingen
83,33 euro	netto schadevergoeding voor de niet-toekenning van de ecocheques 2012

De BVBA werd verder veroordeeld tot betaling aan mevrouw S van de wettelijke en de gerechtelijke intrest op voormelde bedragen vanaf 12 mei 2012 tot de dag van algehele betaling.

De tegenvordering van de BVBA werd ongegrond verklaard.

De BVBA werd veroordeeld tot de kosten van het geding, in hoofde van mevrouw S begroot op 990,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

d.-

Volgens opgave door partijen werd het vonnis betekend op 24 april 2014. Een akte van betekening wordt niet bijgebracht.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 26 mei 2014, tekende de BVBA hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 14 maart 2014 werd gewezen door de arbeidsrechtbank te Brussel.

Zij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou vernietigen en opnieuw recht doende:

- De vordering van mevrouw S ontoelaatbaar, minstens ongegrond te verklaren
- De vordering van de BVBA toelaat(baar) en gegrond te verklaren
- Te zeggen voor recht dat mevrouw S aan de BVBA een schadevergoeding van 15.000,00 euro verschuldigd is
- Ondergeschikt, dit bedrag te compenseren met de vordering van mevrouw S
- Mevrouw S te veroordelen tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding, in eerste en tweede aanleg begroot op telkens 990,00 euro.

Zij vordert tevens dat het arrest uitvoerbaar zou worden verklaard zonder enige reserve, en blindend zou worden verklaard voor partijen die daartoe zijn opgeroepen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

Ter zitting werd samen met partijen vastgesteld dat de beroepstermijn verstreek op zaterdag 24 mei 2014, doch deze vervaldag met toepassing van artikel 53 tweede lid Ger.W. verplaatst werd op de eerstvolgende werkdag, dit is maandag 26 mei 2014.

IV. BEOORDELING

1. De oorspronkelijke hoofdeis

De BVBA erkent in haar beroepsconclusie dat zij de verschuldigdheid van de door mevrouw S gevorderde sommen niet betwist.

Zij stelt enkel dat zij deze tegoeden met toepassing van artikel 23, 3° van de Loonbeschermingswet mocht inhouden omwille van het feit dat zij recht heeft op betaling door mevrouw S van een schadevergoeding wegens oneerlijke concurrentie, en vraagt de compensatie van de verschuldigde sommen met deze schadevergoeding.

2. De oorspronkelijke tegeneis

Aan de orde zijn de vragen (1) of mevrouw S zich tijdens en/of na het einde van de arbeidsovereenkomst met BVBA schuldig heeft gemaakt aan oneerlijke concurrentie en (2) of zij tijdens de arbeidsovereenkomst werkzaamheden heeft verricht voor de concurrentie, meer bepaald voor de BVBA Mobull, haar volgende werkgever.

Principes

a.-

Uitgegaan moet worden van de principes dat oneerlijke concurrentie zowel tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst als na het einde ervan verboden is en dat eerlijke concurrentie verboden is tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst doch principieel toegelaten na het einde van de arbeidsovereenkomst, tenzij de werknemer gebonden zou zijn door een geldig concurrentiebeding dat uitwerking heeft.

Uit het principe van vrijheid van arbeid volgt immers dat de werknemer na het einde van de

arbeidsovereenkomst naar eigen goeddunken een andere activiteit mag uitoefenen, ook wanneer die concurrerend is met deze van de vorige werkgever.

(vgl. Cass. 22 december 1976, Arr. Cass. 1977, 457)

b.-

Met betrekking tot het verbod van oneerlijke concurrentie dient verwezen naar artikel 17, 3° b) van de Arbeidsovereenkomstenwet, dat bepaalt dat de werknemer verplicht is zowel gedurende de overeenkomst als na het beëindigen ervan, zich te onthouden daden van oneerlijke concurrentie te verrichten of daaraan mede te werken.

Het probleem dat zich hierbij stelt is dat het begrip 'oneerlijke concurrentie' in de Arbeidsovereenkomstenwet niet wordt omschreven.

Oneerlijke concurrentie is concurrentie die in strijd is met de eerlijke gebruiken in handels-, industriële en dienstzaken.

(vgl. W. van Eeckhoutte, A. Taghon, S. Vanoverbeke, Overzicht van rechtspraak. Arbeidsovereenkomsten (1988-2005), T.P.R. 2006, nr. 104)

Aanvaard moet worden dat concurrentie oneerlijk wordt wanneer zij gebeurt met oneerlijke of bedrieglijke bedoelingen.

Concurrentie is oneerlijk telkens wanneer onwettige middelen worden aangewend.

(vgl. Arbh. Luik 1 oktober 1992, J.T.T. 1993, 350)

Oneerlijke concurrentie volgt uit de wil van de werknemer om de vorige werkgever schade toe te brengen (diefstal van klantenlijsten of leveranciersgegevens, afwerving van personeel). Dat concurrentie oneerlijk wordt, volgt uit de middelen die de werknemer aanwendt om concurrentie te voeren.

(vgl. V. Vannes, Le contrat de travail: aspects théoriques et pratiques, Bruylant, Brussel 1996, 294, nr. 478)

c.-

Het verbod op (eerlijke) concurrentie tijdens de arbeidsovereenkomst (de zgn. ongeoorloofde concurrentie) is een toepassing van artikel 1134 derde lid BW, dat bepaalt dat overeenkomsten te goeder trouw moeten worden uitgevoerd.

Deze goede trouw vereist dat de werknemer de werkgever tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst geen concurrentie aandoet: concurrentie van de werknemer tijdens de

arbeidsovereenkomst is steeds ongeoorloofd.

(vgl. Arbh. Bergen 3 februari 2004, J.T.T. 2004,288; Arbh. Bergen 13 september 2005, J.T.T. 2006, 14)

d.-

Tot slot dient te worden herinnerd aan de principes inzake bewijsrecht.

Artikel 1315 eerste lid BW bepaalt dat hij de uitvoering van een verbintenis vordert, het bestaan daarvan moet bewijzen.

Artikel 870 Ger.W. bepaalt dat iedere partij het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert.

Toepassing

a.-

Naar het oordeel van het arbeidshof toont de BVBA niet aan dat mevrouw S zich tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst schuldig heeft gemaakt aan ongeoorloofde of oneerlijke concurrentie.

Dit bewijs volgt niet en alleszins niet op afdoende wijze uit de E-mail die mevrouw S op 7 mei 2012 verzond aan mevrouw L van de klant Raf Simons / Detlef.

Ten onrechte leidt de BVBA uit deze E-mail af dat mevrouw S tijdens de opzeggingstermijn reeds prestaties leverde voor haar volgende werkgever BVBA Mobull en poogde de klant Raf Simons / Detlef af te werven.

Dat mevrouw S met deze klant in contact stond is evident daar zij in dienst van de BVBA transporten voor deze klant regelde.

In de E-mail van 7 mei 2012 leest het arbeidshof enkel dat mevrouw S op correcte wijze en voor haar zeer nakend vertrek bij de NV (laatste werkdag 11 mei) het transport van de Raf Simons collectie bij de BVBA wenste af te werken. Dit wordt overigens bevestigd door de E-mails van 9 en 11 mei 2012 van mevrouw S aan de BVBA, waarin zij regelingen treft voor de afwikkeling van deze verhuis.

Dat mevrouw S hierbij de klant Detlef BVBA zou hebben afgeworven, blijkt uit geen van deze documenten, en wordt bovendien tegensproken door de verklaring van mevrouw L

van vornoemde BVBA zelf, die bevestigt dat zij zelf besliste om het transport van Antwerpen (over Zaventem) naar Parijs toe te vertrouwen aan de nieuwe werkgever van mevrouw S

De BVBA brengt geen redenen bij die het arbeidshof kunnen doen twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan, bijvoorbeeld door aan te tonen dat mevrouw L en/of de BVBA Detlef enig belang zou hebben bij het afleggen van dergelijke verklaring.

De vraag of het laatste gedeelte van het transport (Antwerpen – Parijs) zich al dan niet reeds in de portefeuille van de BVBA bevond door deze verklaring niet relevant: het was de opdrachtgever zelf die dit gedeelte van het transport aan de nieuwe werkgever van mevrouw S toevertrouwde, zonder dat er enig bewijs wordt geleverd van het feit dat dit gebeurde door het toedoen van mevrouw S zelf.

b.-

De BVBA toont evenmin aan dat mevrouw S zich na het einde van de arbeidsovereenkomst schuldig heeft gemaakt aan oneerlijke concurrentie.

Ter zake komt de BVBA niet verder dan de bewering dat zij door de tussenkomst van mevrouw S niet alleen de lopende opdracht voor de BVBA Detlef kwijspeelde, maar ook andere toekomstige opdrachten.

Zelfs indien de BVBA zou kunnen aantonen dat zij dergelijke toekomstige opdrachten misgelopen zou zijn, wat al niet het geval is, toont zij niet aan dat dit te wijten is aan de tussenkomst van mevrouw S, en al helemaal niet dat dit op oneerlijke wijze zou zijn gebeurd.

c.-

Vermits de BVBA niet aantoont dat mevrouw S zich tijdens de arbeidsovereenkomst schuldig maakte aan ongeoorloofde concurrentie, en evenmin dat zij zich tijdens of na het einde van de arbeidsovereenkomst bezondigde aan oneerlijke concurrentie, dient de oorspronkelijke tegenvordering van de BVBA als ongegrond te worden afgewezen, zoals terecht door de arbeidsrechtbank beslist.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

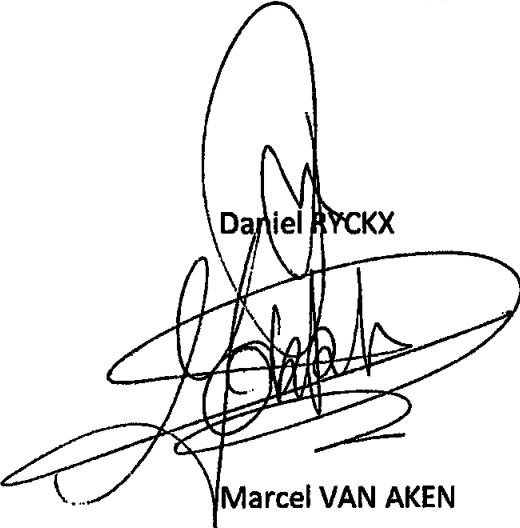
Verwijst de BVBA in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen vereffend op 990,00 euro rechtsplegingsvergoeding arbeidshof.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Daniel RYCKX,
Marcel VAN AKEN,
Daniël HEYVAERT,
bijgestaan door :
Dirk VAN DEN BROECKE,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

Daniel RYCKX

Marcel VAN AKEN

Dirk VAN DEN BROECKE

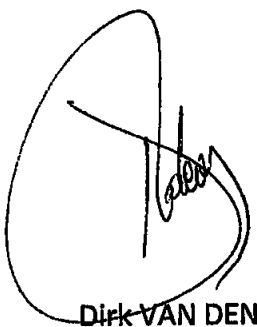
Daniël HEYVAERT

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vrijdag 22 mei 2015 door:

Daniel RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk VAN DEN BROECKE, griffier.

Daniel RYCKX

Dirk VAN DEN BROECKE

